

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 4

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 130. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_15-shoot-idm139735994275680.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden

Naturlig kom mange Herrer derind, som gerne vilde indlade sig med mig, men jeg sagde altid Nej, 131 jeg tjente nok til mig selv og mit Barn ved Klaverspil, og saa gav jeg Timer om Dagen. Mit Barn er nu 1½ Aar gammelt, jeg kommer fra Alexandria, hvor jeg er bleven skilt fra min Mand, jeg rejser til Tanga og gifter mig med Herr P. De kender ham, han er ansat i det italienske Selskab, som er derude, i ham faar jeg en god Mand. Øvrigheden i Alexandria vilde, at min Mand skulde have to Aars Tugthus, men jeg bad dem lade ham gaa, jeg vil kun skilles fra ham; hvad han har gjort ved mig, kan ingen Øvrighed paa Jorden gøre godt igen. O, hvor var jeg slet, Tanken derom er nærved at gøre mig vanvittig, men jeg vil fra nu af leve et retskaffent Liv, og ingen skal kunne sige noget om mig, og [saa] vil jeg ogsaa kunne se mit Barn roligt i Øjnene, naar det bliver større. — Den unge Mand har jeg lært at kende i Østafrika, han har været saa god imod mig og altid hjulpet mig. Jeg vilde ikke komme tilbage dertil, jeg vilde blive i Alexandria, og der søge at ernære mig og mit Barn, men han lod mig ingen Ro, og derfor gaar jeg tilbage for at gifte mig med ham. Jeg véd, han er ærlig og tro og en dygtig Arbejder, og at han vil sørge for mig. Ser De, sagde hun, jeg kan egentlig aldrig gifte mig, thi enhver anstændig Herre vil vide, hvor min Fader bor, hvad han er o. s. v., og da min Faders Hus er lukket for mig, saa er der vel ikke én, som vil have noget at gøre med mig, kun Herr P. har fra første Øjeblik elsket mig, og skønt han véd, hvorledes jeg har været, har han dog ikke villet give Afkald paa mig. De føler Dem naturligvis meget forundret over, at jeg fortæller Dem alt, men jeg staar jo nu ene i 132 Verden og maa betro mig til En, som jeg kan stole paa; i Deres Ansigt er noget saa aabent og ærligt, at jeg tænkte paa at ville spørge Dem: „Begaar jeg ikke en Synd, idet jeg gifter mig med det unge Menneske, vil det ikke hindre hans Fremkomst, svar mig ærligt, nu De kender min Fortid.“